

Дудікова Л.В., Костюк М. І.

Особливості англійської мови для професійних цілей

Мова професійно – фахового спрямування (LSP), відома як мова для професійних цілей, що використовується у вузькому сенсі або в академічних спрямуванні – це широко застосовуваний підхід до викладання другої або іноземної мови, який задовольняє актуальні та цілком конкретні потреби тих, кому ця мова потрібна як інструмент у навчанні, професійній підготовці або роботі.

LSP – є складним явищем, оскільки його можна визначити на основі структурних, функціональних та нарративних аспектів, які є взаємодоповнюючими у комунікації. Розглядаючи LSP як підхід, що лежить в основі

ефективного спілкування, можна зробити висновок, що вся специфіка полягає

в потребі використовувати мову в певних цілеспрямованих видах мовної комунікативної діяльності. З цієї точки зору, будь-яка мовна система, призначена для застосування в певних мовленнєвих ситуаціях, може бути класифікована як LSP. Зрозуміло, що спілкування англійською мовою в професійно –

фаховому контексті значно відрізняється від загальноповсякденного мовлення.

Тестові дослідження демонструють, що основна відмінність між двома гілками мовлення полягає в базових навичках, які слугують необхідним фоном

для ефективного вивчення та володіння мовленнєвими особливостями.

Базові знання стосуються конкретної мовної ситуації і відображаються в мовленні, а саме в лексиці (наприклад, термінології), намірах і завданнях спілкування (наприклад, комунікативні завдання, пов'язані з професійною діяльністю), темах (наприклад, комунікативні завдання, пов'язані зі сферою використання мови) тощо. Спілкування на належному рівні в рамках LSP є допустимим для осіб, які мають відповідний професійний досвід, володіють необхідними базовими навичками та вміннями, а також конкретними визначеними цілями комунікації.

Під час професійно-фахового спілкування слід враховувати деякі фактори, які можуть суттєво вплинути на досягнення цілі розуміння викладеного матеріалу та на його достовірність. Одним з них є ступінь правильності

73

викладення та трактування знань специфічного матеріалу, що безумовно має

неперебільшений вплив на подальші результати.

Наприклад, рівень володіння мовою для професійних цілей може вимагати більш глибоких базових знань ніж наявний рівень загальнонавчального повсякденного мовлення. Причина в тому, що чим більш автентичне тестове завдання, тим більше воно потребує конкретного контексту. Аналогічно, чим вищий рівень результативності, тим конкретніший цільовий зміст буде вимагатися.

Наступною проблемою є засвоєння та глибоке розуміння реальних фахових термінів та критеріїв, які мають відмінні риси в залежності від кожного індивідуального випадку їх застосування. Наприклад, у випадку з медичним персоналом слід залучати двох оцінювачів: лінгвіста та медичного експерта з поглибленим знанням мови, щоб належним чином висвітлити зміст

конкретного призначення.

Прийнято вважати, що опанування мовленнєвих здібностей професійного спрямування є найскладнішим завданням з-поміж інших лінгвістичних аспектів, а отже, найскладнішим для досягнення високого професійного рівня.

Володіння професійною іноземною мовою означає здатність успішно здійснювати мовленнєву комунікацію не носіями мови, при цьому ця здатність

включає в себе як розуміння, так і продукування мовлення.

Таким чином, високий рівень володіння мовленнєвими навичками професійного спрямування – це спроможність висловлюватися в професійних

межах, як усно так і письмово, також розуміти свого співрозмовника, з урахуванням всіх базових аспектів та винятків англійської мови, як іноземної.